

Cesta vděčnosti / Cesta odcházení

Název a logo Advent-Orion je ochranná známka
zapsaná do rejstříku ochranných známek Úřadu
průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 198705.

© Advent-Orion, Praha 2012
Ilustrace © Peter Matis
ISBN 978-80-7172-868-9

Cesta vděčnosti

Dobro a zlo

Když se Robinson Crusoe ocitl po ztroskotání lodě na opuštěném ostrově, do svého deníku si udělal dva sloupce, které nadepsal „dobro“ a „zlo“. Pak tam zapisoval pozitiva a negativa situace, do které se dostal. Byl na neobydleném ostrově, ale ještě stále živý – ne-utopil se jako zbytek posádky lodě. Byl mimo lidskou společnost, ale netrpěl hladu. Neměl šaty, ale byl v tak teplém podnebí, že je ani nepotřeboval. Neměl žádné nástroje nebo zbraně, kterými se mohl bránit, ale neviděl ani divou zvěř, s jakou se potkal na pobřeží Afriky. Neměl si s kým popovídat, ale loď se dostala tak blízko k pobřeží, že si z ní mohl vzít všechno, co potřeboval. Na základě toho dospěl k závěru, že neexistuje na tomto světě tak zlá situace, aby člověk nemohl najít něco, za co by mohl být vděčný!

Stanislav Bielik: Podme sa rozprávaf

Vděčnost hraje podstatně důležitou roli v tom, jak učinit z tohoto světa lepší místo pro život.

Edward J. Harpman

Vděčnost nám otevírá oči, učí uctě, tvoří vztahy, zbavuje smutku, naplňuje úžasem a radostí. Vděčnost je cestou k vnitřnímu pokoji. Vděčnost je cestou k uzdravení lidí kolem mě.

Vděčnost poskytuje lásce trvanlivost a svěžest. Vděčnost činí člověka lidštějším.

Anselm Grün

Nemáte zač děkovat?

Jistý problém je v tom, že dnes, když máme poděkovat, musí to být za něco. A toho, jak se zdá, je stále méně a méně. Kdybyste měli pocit, že opravdu není za co děkovat, přijměte následující výčet jako inspiraci a doklad, že to stále ještě není tak zlé.

- za partnera, který noc co noc pomačká příkrývkou, protože není venku s někým jiným,
- za daně, které musím platit, protože to znamená, že mám stále zaměstnání,
- za nepořádek, který musím uklízet po oslavě, protože to znamená, že jsem obklopen přáteli,
- za šaty, které jsou mi trochu těsné, protože to znamená, že mám dostatek jídla,
- za trávník, který je třeba sekat, okna, která je třeba umývat, a okapy, které je třeba opravovat, protože to znamená, že bydlím ve svém domě,
- za všechny stížnosti na vládu, které poslouchám, protože to znamená, že máme svobodu projevu,
- za volné parkovací místo, které je až na konci parkoviště, protože to znamená, že mohu chodit a že jsem obdařený i dopravními prostředky
- za vysoký účet, který platím po večeři s blízkými, protože to znamená, že jsem štedrý,
- za kopy prádla na žehlení, protože to znamená, že mám co nosit,

- za únavu a bolavé svaly na konci dne, protože to znamená, že jsem byl schopný těžce pracovat,
- za otravný budík, který musím ráno vypnout, protože to znamená, že jsem ještě naživu.

Autor neznámý

Když ráno vstaneš, poděkuj za světlo, za svůj život a sílu, poděkuj za jídlo a za radost ze života. Jestliže nevidíš důvod, proč bys měl děkovat, dávej vinu sám sobě.

Tekumseh

O víkendu do práce

Byl pátek, všude hromady sněhu. Před setměním jsem se ještě stavil u Shellky doplnit plyn v nádrži mého auta. Zaplatil jsem a pokladní popřál příjemný víkend. Usmála se a odpověděla: „No, moc příjemný nebude, jsem v práci!“

„Mohlo by být hůř,“ reagoval jsem, „myslíte, že kdybyste byla bez práce, tak by vám bylo o víkendu líp?“

To už se k nám přidala druhá pokladní a další zákazník. Vzácně se shodli, že než být bez práce, to raději občas prožít pracovní víkend.

Umíme si vážit hodnot, které považujeme za samozřejmé? Kolik lidí, kteří každé ráno vstávají do práce, závidí těm, co vstávat nemusejí a jen čekají, až dostanou další sociální dávky... Ti samí lidé, když později přijdou o práci a ráno už vstávat nemusejí, po pár

dnech lenošení závidí těm, co vstávají do práce. Proč o něco musíme přijít, abychom si toho začali vážit?

Tehdy na benzínce jsem si s vděčností uvědomil, jak se mám dobře, že mám práci. Děkoval jsem Bohu, že mohu dokonce dělat to, co mne baví a naplňuje. Najednou byl svět, i přes ty hromady sněhu na cestě, krásnější.

Je spousta lidí, kteří musejí o víkendu do práce. Policisté, vojáci a hasiči, aby nám zajistili pocit bezpečí. Lékaři, abychom měli kam jít, když nás zradí naše zdraví. Zaměstnanci plynáren, elektráren, vodáren a tepláren, aby nám bylo dobře i u nás doma. Mohl bych pokračovat, ale to už nechám na vás.

Dnes jsem si vybral pokladní Shellky v našem městě. Vážím si její práce. I práce všech, kteří o víkendu musejí do služby, aby se život naší společnosti nezastavil.

Vděčnost je vlastnost, která se v dnešní společnosti moc nenosí. Přesto, pokud máme práci, měli bychom si jí vážit. Buďme vděční i těm, kteří pracují nejen v noci, ale i o víkendech. Jejich plat tomu větší neodpovídá. Tak se na ně alespoň usmějme a přidejme pár pěkných slov.

Vlastimil Furst

Peršané soudí i takové provinění, kvůli němuž se sice lidé nejvíce nenávidí, ale nejméně soudí, totiž nevděk, a přísně trestají i toho, o kom zjistí, že mohl projevit vděčnost a neučinil to.

Xenofón